

MUMTEHİNE 60/9 AYET (5)

(...dünden devam)

Bazı müfessirler, 8'nci âyetin, *"Harâm ayları çıkınca (Allah'a) ortak koşanları nerede bulursanız öldürün; onları yakalayın, hapsedin ve her gözetleme yerinde oturup onları bekleyin. Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekâtı verirlerse yollarını serbest bırakın. Çünkü Allah bağışlayan, esirgeyendir"* (Tevbe

Sûresi: 5.)

âyeti ile neshedildiğini söylemişlerdir ki Taberî'nin dediği gibi bu görüşün bir anlamı yoktur (Câmi'u'l-beyân: 28/66.). Zira Tevbe Sûresindeki âyet, Müslümanlara saldıran müşrikler hakkındadır. Oysa bu sekizinci âyet tarafsızlar hakkındadır. Taberî şöyle diyor: "Sözlerin en doğrusu şudur:

Allah sizi, sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adâletli davranmaktan menetmez"

âyeti ile yüce Allah, saldırmayan bütün milletlere, din sahiplerine iyilik etmeyi, onlara adâletli davranmayı buyurmuştur. Yüce Allah, âyetin hükmünü, bu sıfatı taşıyan bütün insanlara genelleştirmiş, belli bir topluma özgü kılmamıştır. Bu âyet mensûhtur demenin anlamı yoktur. Çünkü mü'minin, savaş ehlinden olan akrabâsına veya akrabâsı olmayan kimselere iyilik etmesi haram değildir. Ancak bu iyilik, Müslümanların sırlarını onlara söylememek, at ve silâh ile düşmanlara yardım etmemek şartıyla olmalıdır. (Bunun dışında Müslümanın, dâr-i harbden herhangi bir insana şahsen yardım etmesi haram değildir)" (Câmi'u'l-beyân: 28/66).
